

Den ærede Rigsdagsmand udtrykker sig saaledes: „Naar vi i det Hele taget lægge Mærke til den ringe Kyndighed i Regnskabsføring, som endnu hersker overalt i vore Bestyrelsesgrene! jeg troer ikke, at jeg behøver at citere mere; hvad jeg har oplyst, findes i Folkethingstidenden for 1858 Pag. 1779 og vil vistnok være tilstrækkeligt til, at vise, at han ikke giver Regnskabsføringen i det Hele noget godt Skudsmaal, hvilken Omstændighed maa forudsættes, noget at forminde den Mangel, som maatte findes paa det enkelte Sted. Men der er dernæst en anden Ting, som bevilliger mig ganske anderledes, og det er, at jeg dengang som Minister foreslog, at forandre Regnskabsaaret, som jeg troer er den eneste Maade, hvorpaa de tilstedeværende Mangler kunne rettes. Dette Forslag fandt da en stærk Modstand af den ærede Statsrevisor, som sidder her i Nærheden (Fischer), og hvis jeg havde fulgt hans Anskuelse, i saa Henseende, vilde Arbejdet for ham ganske vist have været bethydeligt lettet med Hensyn til det foreliggende Regnskab; thi det vilde da være gaaet, som det er gaaet alle de foregaaende Aar, at der ikke vilde have vist sig nogen synderlig Underbalance, idet hele Underbalancen altid er kommen i det sidste Kvartal af Theateraaret: dette blev ogsaa ligefrem sagt, og det blev videre udført af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som udtrykte sig billedligt, idet han sagde, at man altid gik med en „lang Hale“ af Udgifter efter sig ind i det nye Regnskabsaar; denne Hale, det indrømmer jeg, har bestandig viist sig, saalænge jeg har kendt Theatret, men jeg har aldrig troet, at man paa nogen anden Maade kunde blive den qvit end ved at gjøre den Forandring, at Theatrets Vivkønhedsaar falder sammen med dets Regnskabsaar. Der som denne Forandring ikke var foregaaet, vilde de 15,000 Rd., som Underbalancen calculeres til, paa Grund af at der kun spilles 2 Maanedes i det sidste Kvartal, ikke være fremtraadt, og der vilde ei heller være Tale om de 10,000 Rd., som vare gaaede over fra en tidligere Tid; hvis denne Forandring ikke var foregaaet, vilde der ikke kunne være Tale om de Beløb, som ganske bestemt, efter mit positive

Beløndsforholdet, bleve afholdte under den tidligere angivne Forudsætning, at Bestyrelsen ved alle den Slags Udgifter kun havde at tage Hensyn til, hvad der fandtes meest stemmende med Theatrets Interesser, uden at afsætte sig for noget Ansvar ligeoverfor Rigsdagen. Jeg troer, det maa siges at være et godt Skridt fremad, som dengang blev foretaget, ved at forandre Regnskabsaaret og som i Rigsdagen kun fandt en vis Modstand fra en enkelt Side, et Skridt, der har haft den Følge, som ogsaa udtryffeligt er nævnt i Ministeriets Besvarelse til Statsrevisoratets Antegninger, der findes Pag. 37 i Beretningen, at der ved Slutningen af Juni Maaned 1859 ikke fandtes nogen som helst Udgift hvilende paa Kassen eller noget uberigtiget Arv, men at alle Regnskabsaaret vedkommende Udgifter virkelig vare udrede. Men idet jeg gaar tilbage i Udvalgsbetænkningen til de mere almindelige Udtalelser om, hvad der skulde kunne forklare, at disse Overkridelser have fundet Sted, kan jeg ikke undlade strax at gaae til den første af disse Udtalelser, hvor Theatrets hele økonomiske Stilling i Almindelighed kommer til Omtale, og jeg maa da recurrere til de samme Undskyldningsgrunde, jeg før har anført, naar jeg ikke kan lade være at udtale mig om dette Punkt i en større og samlet Heelhed. Udvalget siger, at Theatrets finansielle Stilling nu er lidet tilfredsstillende, og den ærede Statsrevision har gjort afskillige Tilbageblif og derved seet, hvorledes mange Ting ikke vare fæste, som man havde næret Haab om skulde stee, og hvorledes den tidligere Tilstand i flere Henseender havde været bedre, idet man da havde haft langt ringere Udgifter osv. Dette er en Gjenlyd af de almindelige Betragtninger, som bestandig høres om Theatret og som meget let kunne fremsættes. Jeg troer derfor, det kunde være ganske i sin Orden og ligge meget nær for mig, at betragte Theatrets finansielle Stilling i det omhandlede Tidrum og anfille en Sammenstilling dermed og med Tilstanden, som den var, da jeg første Gang ifølge min Embedsstilling blev sat i Forhold til Theatret. Jeg skal i denne Anledning tillade mig nogle Bemærkninger, som jo vistnok ikke vilde være nye, men som dog, da de ikke fra nogen